

СТРІТЕННЯ

«Зима зустрічається з Весною»

Проведенно:ср.Група
Вихователь:Паламарчук Л.П
Муз.Керівник Петренко О.М

2015

Під живий музичний супровід діти(у шапочках та шарфах) разом з вихователем гуртом заходять до зали ,кидаючи одне в одного «сніжками».

Вихователь

Зимонька у нашім краї
На санчатах роз'їджає.
Сипле снігом без упину –
Ним засипала Україну!

Дитина

Сніг мете без перестанку,
Трудиться зима із ранку.
І морозець не вгаває.
Вітер теж допомагає.

Всі разом

Не мети,не мети,
Зимонько,снігами,
Краще,коли прийдеш ти
З жартами,піснями!

З'являється Зима й,розкидаючи за собою сніжинки,роззирається

Довкіл.

Зима

Хто тут кличе мене,хто?
Йду,вже йду,мету сніжком.
З вами разом потанцюю,
Бо ще силу свою чую.

Виконується хоровод «Ой метелиця – зима»(музика та рухи на вибір муз керівника).По його завершенні діти залишають в колі.

Зима

Весело мені тут,діти!
А щоб знову порадіти,
Більше снігу натрушу
І мороз напущу.

Хоче змахнути руками,та вихователь спиняє її.

Вихователь

Зимо,Зимонько,стривай,
Ти сніжок не розсипай
І мороз не закликай
(Показує не зайчат під ялинкою)
Бач,он зайчики сидять
І від холоду тремтять.
Зайчики(разом)
Хто малих нас пожаліє?

Хто нам лапоньки зігріє?
Діти(по черзі)
Ми вас пожаліємо,
Лапоньки зігріємо.

-1-

Лиш навчиться так, як ми,
Не боятися зими:
У танку кружляти,
Бігати й стрибати.

Проводиться рухлива гра «Зайчики та діти» Награвшись, діти підходять до
Ведмедя, який спить у «барлозі»

Вихователь
Діти, хто тут міцно спить?
Діти.

Ми впізнали: це Ведмідь!
Вихователь
Тс-с-с! Були в нас гарі гупі,
Про Ведмедя ж ми забули!

Ведмідь прокидається й підводиться з місця.

Діти
Ой! Рятуймось від біди!
Розбігаймося хто куди!

Діти тікають, а Ведмідь намагається впіймати їх, але це йому не
вдається. Змахнувши лапою, іде геть. Натомість з'являється Заєць в обтріпаном
Кожушку

Заєць
Геть морозі надокучили –
І набридли, і замучили!
Зголоднів добряче взимку,
Кожушок мій обносився.

Як зарадити, я знаю
І тому Весну шукаю

Іде. Назустріч йому вилітає заклопотана Синичка. Хоче обминути Зайця,
але той звертається до неї.

Заєць
Подружко Синичко,
Пташко невеличка,
Всюди ти літаєш,
Все ти помічаєш.
Може, знаєш, любонько,
Де Весна – голубонька?

Синичка
В лісі ще лежать сніги,
Та струмки з-під них пробились.
Перший продзвенів мені,
Що весна вже об'явилась.
Заєць(підстрибує)
Веснонька близенько?
Радісно серденьку!

- 2 -

Вихователь.Ану ж бо,діти.Весну виглядати,до нашого краю її закликати.
Адже не Стрітєння Весна із Зимомою зустрічаються,все живе прокидається.
(Бере в руки голуба – живого з клітки або паперового,в'язку «срібних
Ключів»і вдягає їх на пташку).

Ой ти,пташко сизокрила,
Ой ти,пташко люба,мила
Полети за синє море,
За високі дальні гори,
Одімкни там Весну – красну
Срібними ключами,
Хай скоріш вона прилине,
Буде разом з нами.

Пташку виносять або випускають у вікно.Вихователь роздає дітям
свищики та гілочки з випеченими «жайворонками»,підвішеними до них.
Всі разом.

Пташок викликаю
До рідного краю!
Летіть,соловейки,
На нашу земельку,
Летіть,ластівоньки,
Пасти корівоньки.

З'являється Весна з квітами в руках.

Вихователь
Весна іде,Весна іде!
Весну вітайте,діти.
Вона пісні нам принесе,
Вінки,чудові квіти!
Весна
А ось і я – Весна – красна.
Куди ступлю – там сонце сяє,
Усе навколо оживає.
Іду,пробуджую від сну
Всю нашу землю чарівну.

Зима.

Ой лишенько!Весна іде

І вже тепло своє несе.

Треба силу всю зібрати,

Щоб до бою з нею стати.

Підходить до Весни й вихоплює у неї квіти.Діти,гуртом оточивши
Зиму,Намагаються змусити її відступити.

Діти

Утікай,утікай,

Біла Зимонько,

Вже немає,вже немає

В тебе силюньки.

- 3 -

Зима (Пручається).А ми ще побачимо.Весно,хто з нас сильніший!

Насуплю я брови –

І вітер повіє,

Усе захолоне,

Рятунку нема.

Під снігом замре все,

Засне,заніміє...

Весна

А я засміюся – і снігу немає,

І лагідне сонце у небі засяє,

Прокинуться луки,ліси і поля,

Усе розцвіте,заспіває земля!

Вихователь.Зимонько,Веснонько,не свариться!Ви обидві хороші та любі й
несете радість нам,людям.Не сперечайтесь,а краще позмагайтесь.А наші діти
вам допоможуть.

Заєць.Хто полюбляє кататися на санчатах,грати в сніжки,ліпити сніговими –
допомагайте Зимі.

Синичка.А хто любить тепло,сонечко,квіти- допомагайте Весні.Діти двома
гуртами разом із зимою та Весною перетягують канат,проводять веселу
естафету тощо.

Зима.Бачу,ви мене зовсім не боїтесь.

Весна.Бо же час тобі,Зимонько,вирушати до далекого північного
Краю,де мороз та сніги.А у нас,в Україні,тепер уже я господарюватиму,
Землю прикришатму пишною зеленню,квітами,молодими хлібами.

Зима.Що ж,сестрице,твоя взяла,збиратимусь у дорогу.Та через рік,
діти,я знову до вас завітаю.На мене чекайте,про лижі й санчата не
забувайте.

Прощавайте,діти милі,

Взимку ви поздоровіли,
І на користь вам пішли
Морозець мой і сніги.
Через рік усім я знову
Казку принесу зимову.

Діти проводжають Зиму.

Вихователь.

Іди з Богом, Зимонько, не сумуй,
Володіння Весноньці подаруй.

Діти

Ясне сонечко усміхається,
Біла Зимонька вже прощається.

Синичка

За горами вже, за долинами
Та, що з холодом, з хуртовинами.

Весна

А я теплом усіх зігрію,
Здоров'я й радості навію,
Щоб ви щасливими зростали,
Народний звичай шанували.

Вихователь. Дякуємо тобі, Веснонько, за добрі слова та побажання!

Залишайся з нами й послухай, що ми для тебе заспіваємо, подивись, як ми гарно пограємо.

Діти виконують весняні заклички та пісні – таночки.